

Csicsó...

...mondhatnánk semmi különös, ugyanolyan település, mint Csallóközben bármelyik körülöttünk. Mondhatnánk semmi különös, azonban ha a fellelhető feljegyzéseket böngészgetjük, érdekes és értékes történelmi adatokra találunk.

Itt terül el a vén Duna, amely tán még államhatár a szakállas, öreg Csallóközben. Csupa dudva, muhar, kokojszás (tőzegáfonyás, tőzegmohás) nádasok, vén, ácsorgó tölgyek terebélyesednek. A nyárfákból, füzekből, kőrisekből, szilfákból tűzdelte erdők csendje gyönyörködteti a látogatót.

Ám, ha történetírók feljegyzéseit kutatjuk, olvasgatjuk, érdekes történetekre lelhetünk. Ezért lapozgattam Borovszky Samu Magyarország vármegyéi és városai monográfiáját, Alapy Gyula A csallóközi halászat története, Ipolyi Arnold Csallóközi uti-képek, a Kalligram könyvkiadó által 1993-ban és 1994-ben Pozsonyban újra kiadott könyveit, Fényes Elek Magyarország geográfiai szótára 1851-ben kiadott feljegyzéseit, Vályi András: Magyar Országnek leírása, 1796-os lexikonát.

Az első írásos emléket 1172-ből találhatjuk, ahol falunk SISOU név alatt szerepel, mint II.Géza jobbágyának, Konrádnak a tulaj-

dona. Aztán sorban: 1225-ben Chichou, 1227-ben Sichou, 1268-ban Chychow, 1378-ban Alsou-Chychow, 1442-ben Chichou et alia, 1460-ban Also és Felső Chychou, majd 1773-tól Csicsó.

Konrád, II.Géza jobbágya 1172-től a Pannonhalmi Apátságra hagyományozza Csicsót. Ezt követően, 1468-ban már a komáromi várbirtoké. A győri várkapitány Ugrovics Vid 1547-től birtokolja. 1562-től Paxy János a komáromi várkapitány tulajdona. Később Iller János győri várkapitány bírja. Ezt követően a 17.században már a Zichyeké, akik a Csallóközben, Csicsón telepedtek le. 1630 táján Csicsót Komáromtól Zichy Pál vette bérbe, aki letette a kastély alapjait. 1657-ben aztán Zichy István megvásárolta a birtokot. A 18.század közepétől az alsócsicsói Nagy és Pálffy nemesi családoknak volt itt még birtoka. A Pálffy családról tudnunk kell, hogy Anjou leszármazottak. A 19.században az utolsó Zichy, Terézia halála után férje, a megyeri születésű gróf Waldstein János lett az örökös. Róla tudjuk, hogy a „legnagyobb magyar” Széchenyi István testi-lelki jó barátja volt. Halála után második felesége gróf Kálnoky Adél, a francia Sabran-Pontevès herceghez ment feleségül. Mivel Kálnoky Adél egyetlen fia kiskorában meghalt, így utána unokaöccse gróf Kálnoky Sándor lett a település kegyura. 2000-ben Kálnoky Alojz, Kálnoky Sándor fiatalabbik fia, az egykori Zichy kastéllyal együtt visszanyerte a család birtokait is.

„Zárszó:

Búcsúzóul köszöntelek téged Csicsó
ezeréves tája, fejet hajtok minden porladó
gally, levél sírhalma fölött és múltunk,
napjaink és jövők embere előtt.”

Nagy Géza, Csicsó, 2013.11.29.

Kedves Csicsóiak!

Advent utolsó vasárnapján 2013. december 22-én, vasárnap, 17.00 órakor a központi téren régi feledésbe merült szokásainkat szeretnénk újra hagyománnyá tenni. Mégpedig azt, hogy az ünnepi készülődés forgatagában szenteljünk egy kis időt egymásnak, szeretteinknek, barátainknak. Régen mindennapi szokásunk volt egymás társaságát keresni, beszélgetni, közösen művelni bármilyen hasznos tevékenységet. A mai rohanó időben ezek a szokások már nagyon elhalványultak, sokszor úgy elmegyünk egymás mellett, szinte nem is szólunk a másikhoz. Pedig valaha a családok, rokonok és szomszédok nagyon összetartóak voltak, segítettek egymást mindenben. Karácsonykor divat volt a kántálás, van ahol mendikálásnak mondják, amikor is boldog ünnepeket kívánhattunk szeretteinknek. Manapság ezt egyszerűen elintézzük egy sms-sel. Az egykori karácsonyi hangulatot szeretnénk visszavarázsolni oly módon, hogy szeretettel csalogatjuk ki Önöket a térre. Egy kis beszélgetés, közös éneklés után egy szeretet-mécses meggyújtásával kívánnánk áldott karácsonyt egymásnak. Legyen ez a szép vasárnapi este a csoda várásának az előestéje. Mindenkit szeretettel várunk!

Csillag alatt van egy ház,
Isten lakik benne.
Odajárunk imádkozni,
Istenünkhöz fohászkodni.

Csillagok csillaga,
Ragyogj utunkra,
Hogy oda visszatérjünk,
Ahonnan elindultunk valaha!

Mészáros István, Csicsó - Alsó falu,
2013. december 2.

Tartalom

Baba - Mama Klub	2
Hol tart ma Csicsón	2
Hónapsoroló	4
Csanádi Imre: Hónapsoroló	5
Recepttár	7
Régi dicsőségeink!	8
Gondolatok	9
Csicsói emberek	10
Ki vétkezett?	11
Beiktatták a Selye János	12
Egyetem új dékánját.	12
Rejtvény.	12
Sporthírek	12

Csicsói Hírmondó -

Csicsó kéthavi rendszerességgel megjelenő ingyenes lapja. Köszönjük mindenkinek aki az újságunk szerkesztésében részt vett. Szeretnénk mindenkit arra buzdítani, hogy leírja gondolatait és megossza másokkal. Ezzel is színesítve csicsói közösségünk életét.

Külön köszönet : Nagy Amáliának, Androvics Adriannának, Bödök Károlynak, Nagy Olgának, id. Bödök Dénesnek, Nagy Gézának, Gáspár Sámuel alapiskola diákjainak.

Áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új évet kívánunk minden jóakarató embernek.

A Hírmondó készítői

Elérhetőség : info@csicso.eu, www.csicso.eu

Hol tart ma Csicsón a kultúra?

Hites Kristóf bencés paptanár szobrának ünnepélyes leleplezésekor sok minden megfogalmazódott bennem. Kellemes, napsütéses, igazi vénasszonyos őszi vasárnap délután volt.

Délután 3 órakor, semmilyen érdemleges program nem volt a televízióban, focistáink máshol rúgták remélhetőleg az ellenfél kapujába a labdát, a kertben is már vélhetőleg befejeződtek az őszi munkák. Mégis a főtéren, mely olyan célokra lett létrehozva, hogy a lakosok összejöjjenek és kellemesen eltöltsenek egy szép délutánt, alig lézengett egy két ember. Pedig egy csicsói magyar embernek emeltek szobrot csicsóiak. Hites Kristófról szinte semmit sem tudtam eddig, de a Hrotkó családról annál többet hallottam. Ezért családommal úgy döntöttem, hogy lemondjuk a vasárnap délutáni természetjárásunkat a Duna-töltésen, és inkább elmegyünk a szoboravató ünnepségre. Úgy gondoltam, a fiaimra is ráfér egy kis külön történelemóra, meg aztán én is többet megtudok magáról Hrotkó Endréről. Amint körülnéztem, keserű szájjal állapítottam meg, hogy bizony kevés szülőnek jutott ugyanez az eszébe. A két ifjún kívül senki fiatal nem volt kíváncsi erre az eseményre. De nemcsak az iskolásaink hiányoztak nekem, hanem a huszonéveseink, a pedagógusaink, a képviselőink és a középkorú polgártársaim is mind távol maradtak. Kivételek természetesen vannak, tisztelem is őket azért, mert nem sajnálták a szabadidejüket olyan dolgokra, melyek szellemileg és erkölcsileg továbbvisznek bennünket ebben az amúgy is erkölcsstelen és mindegy mi van körülöttem világban.

Színjátszók 1941. márc.15. Csínom Palkó régi ref.paplak udvara

Fentről lefelé és balról jobbra: 1. Nagy Elek, Tárnok Sanyi, Décsi Micus, Kustyán Józsi, Kollár Gizi, Barthalos Lajos, Fél Géza, Nagy Géza 2. Bödök Géza, Tárnok Lenke, Papp Dénes, Bödök Etus, Domonkos Gyula 3. Bödök Józsi, Mészáros Lajcsi, Domonkos Elek (kis), Nagy Dini

Csak az idősebb korosztály mozgolódik a faluban. Ők azok, akik elmennek a templomba, részt vesznek a választásokon, elmennek a nyugdíjas napra, láttatják magukat a rendezvényeinken. De mi lesz akkor, amikor már ők sem lesznek? Ki fog akkor a kultúrházba járni és kultúrárt igényelni? Ha mi szülők most nem tesszük meg, hogy mindent félretéve vesszük a fáradságot, felvesszük ünneplő ruhánkat, és igenis elmegyünk családjainkkal sétálni, vagy egy ünnepélyre, jelen esetben egy csicsói fafaragó szobrának avatására a falu központi terére, akkor a jövőben gyerekeink ugyanígy távol fognak maradni a falu kulturális életétől.

Mit is értünk az alatt a szó alatt, hogy kultúra? Véleményem szerint kulturális esemény az is, ha felavatnak egy szobrot. Voltak és vannak hagyományörző napjaink. Falunap. Oda már csak azok járnak ki a futballpályára, akiknek gyermekeik fellépnek a műsorban. Nemzeti ünnepeinkre is egyre kevesebben vagyunk kíváncsiak, pedig volt idő, amikor a kultúrházban bizony az álló helyek is megteltek. Zeneiskolásaink minden évben legalább egyszer adnak koncertet. A komolyzenére senki sem vevő ebben a faluban? Ingyen színház a Poloska színpad előadásával. Megjegyzem, alig lézengtek egypáran a nagyteremben. Pedig reklámozták a vígjátékot éppen eleget.

Kulturális eseményeinkhez sorolhatnám még azokat a koncerteket, előadásokat, vagy kiállításokat, melyeket a református iskolában és templomban szerveznek. Bár minden hónapban volna erre példa. Egyfajta kultúrárt képviselnek még a foglalkoztató délutánok is, melyek a legkisebb gyermekek legnagyobb örömeire lehetnének havi jelleggel. És még sorolhatnám tovább.

Működött ebben a faluban olyan is, mint a Porta színpad, Musikölkök, Asszonykórus, akik magas szinten művelték azon cselekedetüket, hogy szórakoztassanak bennünket. Széthullottak ezek a csapatok. Kérdés, hogy mi miatt? Anyagi okokból? Támogatottság hiányától? Érdektelenségből? Kér-

Táncos lányok az 1950-es években, kastélypark, Csicsó
Fent: Győri Pityu és Veselovsky Lojzo, balról jobbra: Gulyás Edit-Komjáthiné, Németh Ida-Öllősné, Szalai Mancsi-Belákné, Magyarics Vali-Tarcsiné, Črep Irena, Mydliar Irena, Ádám Margit-Nagyné, Kovács Mariska-Ottné-Szalainé, Ádám Terus-Molnárné, Borsický Bözsike-Liskáné, Décsi Éva-Félné, Décsi Ilonka-Mezőné

Asszonykórus: Bödök Judit, Ledeczky Katalin, Décsi Márta, Győri Matild, Szalay Mária, Károlyi Katalin, Csonka Éva, Eczet Rozália, Fehérváry Sarolta és Nagy Szerénke

dések, melyek tisztázatlanok. Csak a Közkincs és Grandioso együttesek láttatják magukat, és olykor-olykor a TAT fiatal tehetségei. Az iskola tanulói ügyesen helytállnak a falunapon, nyugdíjas napon és nemzeti ünnepeink alkalmával. Ez utóbbira egyébként én kötelezővé tenném a részvételt az iskola valamennyi tanulójának és pedagógusának. Sokszor felteszem magamban a kérdést, hogy az itt élőket mi érdekli úgy általában? Gyakran hallom a cinikus megjegyzéseket, hogy ebben a faluban nincs semmi! Ha van egy rendezvény, akkor meg azt hallom a hátam mögött, hogy ez milyen ciki, meg uncsi! Abba meg már nem is merek belemélyedni, hogy a mai fiatalságot magukon kívül mi egyéb érdekli.

Úgy gondolom, mintha az egész falu elment volna nyugdíjba! Valami megszakadt! Egy folyamat, mely szépen fel volt építve évek hosszú munkájával. Van szép kultúrházunk, de hiába, ha hónapról-hónapra nem telik meg élettel. A vezetőjét nem „bezárni kell”, hanem hagyni kell őt kibontakozni, és engedni szabadon szárnyalni. Ötletek kellene ide, megvalósítható ötletek. És itt nem kell rögtön feltenni a kérdést, hogy miből? Hiszem, hogy ebben a faluban nagyon sok a cselekvőképes ember, akik egy kis odafigyeléssel és kellő vezetéssel fel tudnák virágoztatni újra a falu kulturális életét. Hovatovább egyre nehezebb lesz összehozni csapatokat, ha így szétengedjük ezeket a tevékenykedő emberkéket. Nem egy „családi” biznissz kell ide, hanem egy egész falué. Össze kell fogni, hogy megint virágba boruljon a kultúra fája Csicsón. Ehhez természetesen az is kell, hogy Önök tisztelt lakosok megtegyék az első lépéseket azzal, hogy nem maradnak távol egyetlen eseményről sem, melyet a falunkban rendeznek.

Háromféle ember van: akik kultúrárt teremtenek, akik kultúrárt vásárolnak, és akik abszolút tesznek a kultúrára. Igyekezünk az első két kategória valamelyikébe tartozni!

Kelt, Csicsón, 2013. október 30.

Androvics Adrianna

December – Karácsony Hava – Bak Hava - Télelő – Álom Hava

Ádvent – az Úr eljövételét jelenti, mégpedig legalább háromféle értelemben: Jézus születését az evangéliumi beszámolók szerint, a második eljövételét az utolsó ítélet napján, valamint Jézus befogadását a szívünkbe. A karácsonyra való előkészület ideje, kezdete András naphoz (nov.30) legközelebb eső vasárnap.

Egy gyermekdal, amit régen ádventkor énekeltek a csicsói gyerekek:

Jók legyünk hát gyerekek, gyerekek.
Szent Karácsony közeleg, közeleg.
Angyaloknak kara zendül.
Kis Jézuska száll a mennyből,
Hogy megtérjen a Világ.

December 6. Szent Miklós napja

December 21. A téli napforduló a Föld északi féltekén. (Dél-ilyenkor van a nyár.) Az év legrövidebb nappala és leghosszabb éjszakája. A Nap, látszólagos mozgása szerint, délen, a Baktérítőn áll, majd megfordul, és elindul felénk, északnak az Egyenlítő felé. Hosszabbodnak a nappalok, az éjszakák pedig rövidülnek.

Az ádvent időszaka végén „megszületik” a fény az év legrövidebb napján. S megszületik a remény, mely segít életünk sötét szakaszait túlélni. A remény, mely élteni a vágyott igényünket arra, hogy életünknek célja van!

December 24. Szenteste, karácsony vigíliája: A pásztorok, kanászok jókívánságaikkal járták a falut. A gazdáktól kalácsot, kenyeret, bort, szalonnát, kolbászt, hurkát „rúzsomot” kaptak. „Elgyütt a rúzsomé. Viszi a rúzsomot.” Később gúnyos értelemben mondták. A látogatókra, akik jól megpakolva távoztak. Inkább a vendéglátók szomszédjai mondták, akik ezt látták. Csak nálunk, Csicsón hallottam ezt a szót, ebben az értelemben!

Nyitott ajtó, zöld karácsony, húsvéti hó, ablakrácson.

Kit ádventben meg nem néznek, karácsonykor meg nem kérnek, az a leány kimarad a farsangból.

(Az utána következő farsang évében nem megy férjhez.)

Csicsói betlehem

Két karácsony között: nagyszüleink, dédszüleink így mondták. Édesanyám is, mindig.

December 25. Nagykarácsony. Jézus születésének napja. (Január 1. Kiskarácsony)

Karácsony este, szenteste ezt énekeltek a kántálók:
Szálljatok le, szálljatok
betlehemi angyalok!
Zörgesetek ma este meg
minden piciny ablakot!
Házikóba, palotába
egy örömet vigyetek,
Boldog, édes ünnepet!

És egy óévi mondóka:

Angyal száll az égből, ruhája hófehér.
Csillagokon lépdél, míg a földre leér.
Jobbjában az új év, még fátyol borítja,
De az ősztendőnek készen már a sírja.

Január – Boldogasszony Hava – Vízöntő Hava – Tél Hava – Fergeteg Hava

Népi HÓNAPSOROLÓ

Január elől jár,
Február a nyomán,
Március szántóvető,
Április neveltető,
Május szépen zöldellő,
Június nevelő,
Július érlelő,
Augusztus csépelő,
Szeptember gyümölcshező,
Október borozó,
November telelő,
December pihenő.

Január 1. Újév, kiskarácsony

Csanádi Imre: Hónapsoroló

Új év, új év,
új esztendő!
Hány csemetéd van?
Tizenkettő!
Jégen járó Január,
fagyot fújó Február,
rügymozdító Március,
Április, füttyös, fiús,
virághabos víg Május,
kalász-konyító Június,
kasza-suhintó Július,
aranyat izzó Augusztus,
szőlőszagú Szeptember,
levelet ontó Október,
ködnevelő November
deres-darás December.

Január 6. Vízkereszt, Háromkirályok, Pravoszláv karácsony, farsang kezdete.

A farsang a vízkeresztől (január 6.) hamvazószerdáig, a nagyböjt kezdetéig tartó időszak elnevezése.

Ha vízkereszt úgy fordul, hogy az eresz megcsordul, örvendhetsz már előre, áldás száll a mezőre.

Január 22. Vince: Ha fénylik a Vince, megtelik a pince.

Január 25. Pálforduló - télforduló: Ha Pál fordul köddel, emberhalál, döggel! Pálforduló - tél közepe, megyünk ki a télből, Saulból Pál lett.

Idős Bödők Dénes, Nagy Amália gyűjtései

Február – Halak Hava – Böjtelő Hava – Télutó – Jégbontó Hava

Február 2. Gyertyaszentelő: Ha fénylik a Gyertyaszentelő, még a kóróíziket is vedd elő. (még sokáig tart a tél)

Február 6. Dorottya: Ha Dorottya szorítja, Julianna- febr. 16 (vagy Zsuzsanna- febr. 19.) tágítja. (ha Dorottya napkor fagy, Julianna napra megenyhül.)

Február. 19. Zsuzsanna: A megszólaló pacsirták jelzik a tél végét.

Február 24. Mátyás: Mátyás ront, ha talál, ha nem talál, csinál. (Ha talál, jeget töri, ha nem talál, csinál.)

Áprily Lajos: Megcsordul az eresz

Hallom: mozdul a drága nesz:

csordul, csordul a házeresz.

A foszló köd napfénybe vesz,

csorog, csorog a házeresz.

Csorogj, csorogj, csorogj, eresz,

szívünknek újra fénye lesz.

Idős Bödők Dénes, Nagy Amália gyűjtései

Csanádi Imre: Év múlik, évet ér ...

Év múlik, évet ér,

egymást hajtja négy testvér:

víg tavasz, virághintő,

koszorús nyár, kalászdöntő,

ősz, gyümölcsérlelő,

tél, havat terelő.

Adjon Isten minden jót,

Jobb évet, mint tavaly volt.

Mitől félünk, mentsen meg,

Amit várunk legyen meg.

Szeretetet, békességet, egészséget.

Boldog Új Évet!

Népi köszöntő

Nagyné Bödők Terézia (1924-2013),

Nagy Amália, idős Bödők Dénes

Ki vétkezett?

Az ENSZ 1992-ben december 3-át a Fogyatékosok Nemzetközi Napjává nyilvánította: ezzel is elősegítve, hogy a társadalom több információt szerezzen jogairól, szükségleteikről és képességeikről, és felhívja a figyelmet arra, hogy fogyatékosággal élő emberek a társadalom egyenrangú tagjai, akik a mindenkit megillető jogokkal és lehetőségekkel csak jelentős nehézségek árán, vagy egyáltalán nem képesek élni.

„Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” (Máté 25: 34-40).

„Amikor Jézus továbbment, meglátott egy születése óta vak embert. Tanítványai megkérdezték tőle:

„Mester, ki vétkezett: ez vagy a szülei, hogy vakon született?” Jézus így válaszolt: „Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.” (Jn 9,1-4)

„...hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei. Ez nem azt jelenti, hogy Isten valakit nyomorékká tesz azért, hogy később learassa a babérokat azáltal, hogy meggyógyítja. Hanem ez azt jelenti, hogy a szenvedésben nem az a kérdés, hogy miért van ez, hogy mi ennek az oka, mi ennek az eredete, mert erre választ nem igazán kapunk. Az a döntő, hogy mi ennek az eredménye, hogy Isten mit tud ebből a te életedben kihozni. Ez teljes változás, teljes fordulat az ember gondolkodásában.” (Lovas András). Eddig idéztem.

A hozzám hasonló sorsúak és hozzátartozóik, ahogy én is, biztosan gyakran gondolkodnak ezekről a dolgokról.

Barátaim segítségével meglátogattam volt iskolámat: Pozsonyban, a Malomvölgyben, a Comenius egyetem Matematika-Fizika karát. Tolókocsival vittek, de nemcsak a készséges portásnak és barátaimnak köszönhettem, hogy végigjárhattuk az épületegyüttést. Rámpák, lépcsőliftek, korlátok segítettek a közlekedést. 30 éve, mikor iskolába jártam, ez nem volt így. Igaz, ha nehezen, de még saját lábaimon jártam. Az iskola, a kollégium épülete és a kettőt összekötő út mégis tele volt számomra leküzdhetetlen akadállyal, meredek, télen jeges utakkal, sok-sok korlát nélküli lépcsővel. De velem volt nővérem, a barátaim, iskolatársaim. És átsegítettek a leküzdhetetlen akadályokon. Később, a munkahelyemen segítőkész kollégák vettek körül. Asztalomhoz hozták az ebédem, ahogy az állapotom fokozatosan romlott, úgy kísérték munkába és haza, először gyalogosan, majd autóval. Most már több éve itthon vagyok. Idős édesanyámmal voltunk egymás támaszai. Mára, nagy fájdalomra, egyedül maradtam. Amit nem tudok elvégezni, abban segítenek mások. Mint például nővérem és gyerekei, vagy néhány szomszéd. A mi gyerekkorunkban

nagyszüleink házában volt egy klubunk. Unokatestvéreinknek, szomszéd gyerekeknek. Nagyszüleink meghaltak, mikor kicsik voltunk. A ház üres volt, mi gyerekek uraltuk. A szülők csak távolról figyelték minket. De mégsem volt semmi baj. Szép emléke van mindnyájunknak erről az időszakról. Mi ketten a húgossal - betegek, mozgássérültek - semmi hátrányban nem részesültünk. Ha kellett, társaink segítettek. Ezt természetes módon tették.

Közéjük tartoztunk. Úgy, ahogyan tették nővérünk, apánk, anyánk. Barátaim, iskolatársaim, munkatársaim. És nővérem gyerekei kiskorukban, és most felnőtten is. Voltak azért olyanok is, akik elfordultak tőlünk, vagy a nehezebb helyzetekben hagytak magunkra.

Miért mondtam mindezt el? „Azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.”

Én úgy gondolom, nemcsak mi, fogyatékkal élők vagyunk formálva. Azért is vagyunk, hogy az emberek, akikkel összehoz a sors bennünket, és a hozzátartozóink, általunk is épüljenek. Kiderüljön, ki mit tud ebből a sorstalálkozóból kihozni. Ha kell, megváltozik-e általunk – akárcsak passzív jelenlétünk által, a gondolkodásuk?

Mi magunk még nehezebb próbának vagyunk kitéve. Meg kell tanulnunk először elfogadni magunkat, utána pedig könnyű szívvel elfogadni a segítséget. Mi életünkkel tapasztaljuk, hogy jobb adni, mint kapni. El kell fogadnunk az elfogadást, de a tőlünk való elfordulást is, a sajnálkozást, vagy ha furcsán néznek ránk. Legnehezebb elfogadni azt, ha arra használnak bennünket, hogy velünk igazolják jóságukat, néha ellenünkben. Minden embernek vannak értékei, nekünk is, amivel mások hasznára tudunk lenni. Sajnos azt is tapasztaljuk, hogy vannak, akik nem tudják tőlünk elfogadni, amit nyújtunk.

Életemben sok emberrel találkoztam. Van, akinek természetes a velem való kapcsolata. Volt, akinek tanulnia kellett ezt. És voltak néhányan, akiknek ez nem sikerült. Nekem magamnak is sok év kellett ahhoz, hogy mindegyikőjüket elfogadjam, változzon a gondolkodásom. Mindenkihez tudjak bizalommal közeledni, vagy ha kell, elvonulni. Viszont teljesen sosem fog sikerülni.

Isten áldását és békéjét kívánom sorstársaimnak és hozzátartozóinknak, minden jóakarató embernek.

„Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr, mindenütt, amerre csak jársz.” (Józsua 1, 9)

Szeretettel: Nagy Amália

Recepttár

Csicsón így mondták: „Karácsonykor kalácsot, húsvétkor húst, pünkösdkor kenyeret, abból is, ahogy lehet”. De így is: „Karácsonykor kalácsot, húsvétkor kenyeret, pünkösdkor, ahogy lehet!”

Ezeknek a régi, hagyományos ételeknek a visszaidézésével nem az a célunk, hogy különleges ételek receptjeit tegyük közzé. Látjuk néhány internetes közösségi oldalon, hogy aszszonyaink milyen kiválóan sütnék, főznek. Ha valakinek ilyen receptje van, szívesen közöljük. Elsősorban az lenne a célunk, hogy bemutassuk, milyen egyszerűen, egyszerű alapanyagokból, gyorsan és olcsón tudtak nagyanyáink, szépanyáink tápláló, mégis ízletes ételeket készíteni. És ezt mi is megtehetjük! Hiszen ők is csak fillérekből gazdálkodtak, és sok nehéz házimunkájuk, gyermeknevelés mellett még a határban is dolgoztak. A főzésre, sütésre csak kevés idejük maradt.

Karácsonyi sütéshez az augusztusi és szeptemberi tojást rakták el, zabba. A legjobb tojás a „két asszony közti” tojás. Nagyboldogasszonytól – aug. 15-től kis(boldog)asszonyig – szept.8-ig tojt tojás.

„Zsidó kalács” (Csicsón hívták így, mert tőlük tanulták) vagy tarajos kalács:

Karácsonyra szokták sütni, az egyszerű, kelt tésztából készült diós és mákos kalács mellé vagy helyett.

50dkg liszt, 15dkg cukor, 20dkg vaj, 3 tojás sárgája, 3dkg élesztőt tejben felfuttatunk, sütőpor, pici só, pár kanál tejjel összegyúrjuk. (ez zserbó tészta) Gyorsan kell dolgozni vele, mert morzsalékszik. A töltelék darált cukros mák vagy dió, tejjel leforrázva, reszelt citromhéj, mazsola, ízlés szerint. A tésztát négyzet alakúra sodorjuk, közepébe halmozzuk a tölteléket. Tarajos háttúra formázzuk. 50dkg lisztből két kalácsot lehet sütni.

Görhöny, lisztérzékenyeknek ajánlom: a 1/2kg kukoricalisztet (nem darát!) leöntjük forró tejjel, hogy ellepje, és egy éjjel hagyjuk csípásodni, édesedni. Reggel 1 tojást, jó kanálfejnnyi zsírt, ízlés szerint cukrot, 1 dkg élesztőt keverünk hozzá. Zsírozott, lisztezett tepsiben sütjük.

Prósza: a görhöny finomított változata. 2-3 tojással, és a fehérjét külön habbá verik. Piskótatészta- szerűen készítik, lekvárral ízesítik.

Itt van a disznóölések ideje. Hájas kifli, dédanyáink, ükanyáink szerint:

Gyors, olcsó, nagyon finom, bármelyik hájas süteménnyel vetekedik! 1kg sima liszt, 1/2kg háj (a hájat margarinnal helyettesíthetjük), ezeket összedörzsöljük. 4dkg élesztőt 3dl tejben megfuttatunk, ezzel meggyúrjuk a tésztát, pici sót is teszünk bele. Kis kiflikre formáljuk, tetszés szerint töltjük.

Szaloncukor:

4 dl tejben, vagy a fele lehet kávé, 1kg kristálycukrot felfőzünk, majd 12 dkg vajat elolvastunk benne. Jó alaposan kikeverjük, porcelán tálban keverve ízesítjük kakaóval vagy darált dióval. Nedves deszkára öntjük, citromlével is nedvesíthetjük. Ha megkeményedett, kockákra vágjuk és sztaniolpapírba – „lánnába” csomagoljuk.

Kollekció házilag

1/2 kg kristálycukor, 25 dkg tejpör (legjobb a teljes zsíros), 8 dkg kakaó, fél palmarin vaj, 2 dl víz.

A tejpört szitáljuk egy tálba, szitáljuk hozzá a kakaót és keverjük össze, mert ha nem keverjük össze, a tejpört, összekapja a forró szirup. A vízből és cukorból szirupot főzünk (kb. 8-9 percig főzzük, és amikor a két ujjunk közé tesszük

és szálkádzik akkor jó a szirup). Vagdaljuk bele a vajat. Erre öntjük a szirupot és jól kikeverjük. Ha kicsit lágyabb, akkor hagyjuk kihűlni, könnyebb vele dolgozni. Tehetünk bele még durvára vágott diót, mogyorót, mandulát, kókusz reszeléket. Formákba lánnát rakunk, ebbe tesszük a csokit és szépen becsomagoljuk. Egy adagból 35-40 db van.

Süssünk tököt, almát. A sütőtök az egyik legjobb B-vitaminforrás. Télen nagy szükségünk van rá.

Sütőtök: a tököt alaposan megmossuk, görözdökre szeleteljük, kiszedjük a rostos részt a magjával. Megolajozzuk a tepsialját, ebbe rakjuk a tököket. Mézet csurgatunk rájuk. A méz „kihozza” az ízet. Sokáig, 2 óráig is sütjük. A magját se dobjuk el. Pirítsuk meg és tökmagozzunk!

Sült alma: az almákat alaposan megmossuk. A tepsialjába vizet öntünk, de csak hogy éppen vizes legyen. Belerakjuk az almákat. A szár helyére mézet csurgatunk, és fél diót teszünk bele – ez nem fontos, de jobb ízt ad az almának.

Régi dicsőségeink!

Most olyan foglalkozásról szeretnék írni, mely valaha nagyon divatos tevékenység volt a faluban, sokan művelték, de sajnos kihalóban van ez is, mint oly sok más régi mesterség. Ez a foglalatosság a kosárfonás művészete.

A kosárfonás a fa megmunkálásának egyik legősibb szerkezeti formája. Története a legrégebbi időkig nyúlik vissza és valamilyen formában – az alapanyagtól függően – szinte minden népnél előfordul. Az ember a termé-

szet megfigyelése közben ébredt rá a kosárfonás titkaira, tanítómestere többek között a fészekrakó madárvilág is lehetett. A Csallóköz földrajzi és éghajlati viszonya kiválóan alkalmas a fűz termesztésére. A Duna árterületei és a mocsaras nádasok mente természetes otthonot biztosítanak a vadon termő, szinte erdőséget alkotó fűzeseknek.

A fűzfafélék családja igen régi, de géncentruma Közép-Európa és Belső-Ázsia, főleg a Himalája vidéke, tehát az a hely, ahol a magyarság mozgott.

Valaha a falunkban a kosárkészí-

tés virágzó kézműipar volt. (Aranyvesszős: Alsó falunál a Duna töltése melletti fűzes kiváló alapanyagot szolgáltatott) De nálunk is bekövetkezett az a folyamat, hogy feledésbe merült ez a nemzetközi mesterség, melyet valaha a magyarok fejlesztettek művészi fokra. Sajnos manapság a gépkocsival külföldre utazók akarva-akaratlanul meg-

állnak az utak mentén letelepedett kosárárusoknál, és itt vesznek fonott piaci karkosarat, piknikkosarat, ruháskosarat, mőzeskosarat, kandallókosarat, kenyértartó kosarat, hulladékartó kosarat, tálcát vagy virágkosarat. Miért tesszük ezt, amikor elv-

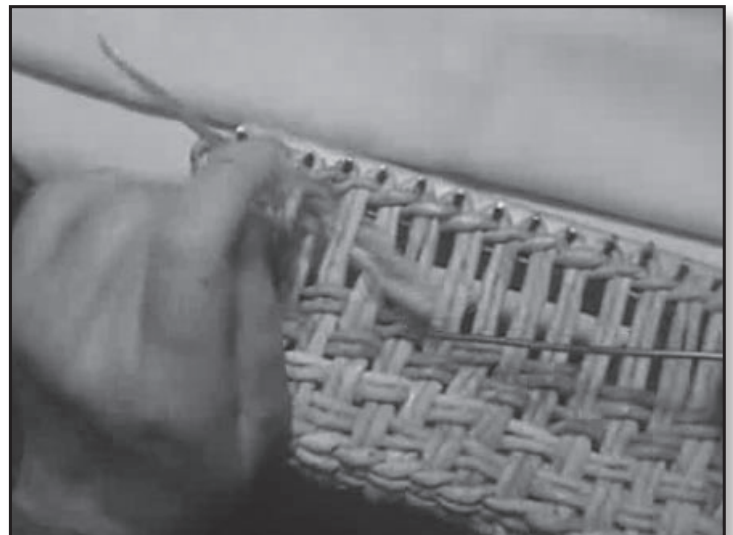
ben mi is előállíthatnánk ezeket a termékeket? Nem kell hozzá más, csak jól megválasztott anyag, erős kezek és egy kis fantázia.

Amikor legutóbb ott jártam Szabó Öcsi bácsinál, többek között arról is faggattam, hogy ő hogyan készítette a kosarokat. Elmondása szerint ez a mes-

terség nem igényel nagyobb tudást, csak meg kell keresni a jó vesszőt, „finomat”, ahogy ő mondta, melyen nincsen ág és nem törékeny. Általában ő fűzfával dolgozott, mert szerinte is ez a legjobb alapanyag, bár lehet mindentől fenni, ami jól hajlik. A kosárfonás titkait apósától Szász Gyulától leste el.

Egy jó kosarat kb. 2 óra leforgása alatt el lehet készíteni. Először is az alját, vagyis fenekét kell megcsinálni, aztán a vezérkarókat (szárát) kell meghagyni, utána jöhet a vessző, mellyel már tulajdonképpen fonjuk a kosarat. A legvégén kerül rá a fül. A faluban többen is fontak kosarokat, főleg a téli időszakban. Emlékszem unokanagy-

bátyámtól Boros Mihálytól mindig kaptunk karácsonyra egy szép kosarat. A maradék gyűrűvesszőből meg egy udvarseprűt készített nekünk. Utóbbi készítését már a fiaim is kipróbálták. Akkoriban az ügyes kezű férfiak sorban gyártották a tyűkborítót, méhkast, lisztes szakajtót, babos kosarat, fáskast. Ma már Öcsi bácsi egészsége nem engedi meg, hogy kosarat fonjon, de a faluban még egypáran úzik ezt a mesterséget. Például Csicsay Kálmántól tudtam meg egy titkot, mely szerint a kenyérgosárhoz megfőzik a vesszőt és lehúzzák a külső héját. Fél Pál is foglalkozott kosarakkal, ő a megfelelő alapanyag megszerzése végett fűzfákat is telepített a szántóföldje mellé. Nagyon szép kosarakat és egyebeket font, még idős korában is Barthalos Lajos bácsi, aki érdeklődő unokáját is bevezette e tevékenység rejtelseibe, és aki szinte művészi fokra fejlesztette azt.

A kosárfonásnak szerintem van jövője. A műanyag szatyrok ideje lassan lejár. Az ember természetszerűleg vágyik természetes alapanyagú, praktikus és szép tárgyakra. A munkanélküliséget is lehet csökkenteni oly módon, hogy teret engedünk az ilyen foglalatosságnak. Természetesen ehhez az is kell, hogy óvjuk fűzfáinkat, telepítsünk minél többet a határi utak mentén, mert sajnos ez a fajtája is, mint a többi őshonos fa, kipusztulóban van.

Folytatása következik.

2013. november 26.

Androvics Adrianna

Itt szeretnénk megjegyezni, hogy asszonyaink egyik kitűnő jövedelemforrása volt az 1950-es, 1960-as években, 1970-es évek elején a szatyorkészítés. Télen kukoricacsuhéból –sustyából kisebb-nagyobb füles szatyrokat, de lábtörlőket is fontak.

De fontak szalmából is, legtöbbször köteges rozsszalmából. Fűzfavesszővel, hánccsal, gyékénnyel fűzték.

B-M-K : Baba - Mama Klub

A kisgyermekes anyukák gyakran áldozatot vállalva kiszorulnak a társadalmi és közösségi életből. Közösségben lenni jó, feltöltődést jelent.

A Csicsói Református Egyházközség kezdeményezésére, Csicsó községgel karöltve 2013. október közepétől, Baba - Mama Klub indult. A klub keretein belül lehetőség nyílik arra, hogy a kisgyermekes szülők egymással megosszák tapasztalataikat, mindennapi nehézségeiket, lelkileg feltöltődjenek és gyermekeik szokják a közösséget. Az ország- és világszerte működő Baba - Mama Klubokhoz hasonlóan, a helyi klubban is mondókákkal és gyermekénekekkel szeretnénk fejleszteni a picik ritmus- és zenei érzékét, valamint beszédét. Közös játszással, sétákkal kellemes közös élményekre törekszünk. Reményünk szerint picibenti csúszda, hintaló, játéksátor és más eszközök segítségével is majd lehetőség nyílik a gyermekek mozgásigényének kielégítésére.

Különösen a zordabb időjárás megjelenésével hajlamossá válunk arra, hogy elzárkózzunk a külvilágtól. Reméljük, hogy a Baba - Mama Klub egy kis üde színfoltja lesz a csicsói anyukák hétköznapijainak.

Ezúton is megragadnám az alkalmat arra, hogy szeretettel hívjak minden kedves szülőt, akinek óvodás kor alatti gyermeke/gyermekei vannak. Találkozásainkra minden szerdán 15:30-tól 17:00-ig kerül sor a helyi Gáspár Sámuel Alapiskola egyik földszinti termében. A Facebook internetes közösségi oldalon is megtalálhatók vagyunk. Aki szeretne friss információkat a csoport működésével kapcsolatban nevem alatt megtalálja Baba - Mama Klubunkat és kérheti felvételét.

Lévai Zsuzsa

Csicsói emberek

Hrotkó Sándor római katolikus kántortanítóról olvashattak már a Hírmondóban, hallhattak felőle régi tanítványaitól, vagy fia Hites Kristóf szobrának avatásán.

Most Király József római katolikus esperes-plébános, országgyűlési képviselő, kormányfőtanácsosról szeretnék megemlékezni.

Király József 1897. november 30-án született Zselízen. Csicsón 1928-tól 1948-ig szolgált. Ma is emlékeznek még néhányan Král bácsira, az édesapjára, aki törte a magyart, később fiával együtt Magyarországra került. És édesanyjára, aki Csicsón halt meg, és valószínűleg Zselízen temették el. Király József a nővérekkel együtt irányította a „Mária leányokat”, „rózsafüzéres asszonyokat”, hittanra oktatta a gyerekeket, és a HANZA – HANGYA Fogyaszt-

HANZA-HANGYA Hitelszövetkezet: 1935 a katolikus templom előtt
Állók balról jobbra: Fél Pál szabó, Sándor Gyula asztalos, Balázs Károly földműves, Bödők Pál földműves, Lengyel István borbély
Ülők balról jobbra: Szalay János földműves, Nagy Elek bognár, Hrotkó Sándor katolikus kántortanító, Nagy Lajos molnár, Bödők Sándor földműves-könyvelés, Várady Sándor cipész, Mészáros Lajos bíró

Vöröskeresztes tanfolyam 1944 kastélypark-rózsadomb
Fentről lefelé és balról jobbra: Ábrahám Jolán, Várady Linus, Várady Gizi, Décsi Kálmánné, Szalay Juliska, Fél Linus, Balázs Lina, Domonkos Klári, Vida Ilus, Tárnok Lenke Seffer Erzszi, Kósa Erzszi, Bödők Sári, felettük Gaál Margit, Bekéné Mariska, Lakatos Kati, Textor Rózsi, Molnár-GÁSPÁR Mariska, Molnár Mariska, Lengyel Emma, Molnár Annus, Gaál Ilus, Barthalos Jolán, Szép Lina, Fél Mariska (Nagyné), Szabó Lajosné, takarva Décsi Micus, Győri Pálné, Bödők Etus, Bödők Hermina. Három nővér a csicsói zárdából, Kálnoky Sándorné grófné, Király József katolikus esperes-plébános, országgyűlési képviselő, kormányfőtanácsos, t. vezető, gróf Kálnoky Sándor és leánya, Rudinszky jegyzőné tanítónő

tási Szövetkezetnek volt elnöke. A komáromi Szűz Mária Új Virágos Kertje c. kongregációs lapnak 1929. és 1944. között felelős szerkesztője volt, 1938-tól pedig kiadója is. A tanuló ifjúság számára több kis könyvecskét írt. 1939-től az Egyesült Felvidéki Magyar Párt meghívott országgyűlési képviselője lett Budapesten, és kormányfőtanácsos. A csicsóiak, édesanyám, aki református, így emlékeznek. Prédikációjában ezekkel a szavakkal szólalt fel a nyilas hatalom ellen: „jön a fekete sereg, és mindent elönt”. Nemcsak a nyilasokra gondolhatott, hanem a szintén fekete egyenruhás SS katonákra is, akik megszállták a falut. 1944. X. 17: a nyilasok letartóztatták, 10 napig Komáromban fogva tartották, majd ismét letartóztatták, „kommunista tevékenység gyanújával”! A Dachauba tartó menetből szöktették meg. Anyám így mesélt szökéséről: Tanynál a menet mellett megállt egy autó és egy apáca kirántotta őt a sorból, be az autóba, majd továbbhajtottak. Bizonyára, a keretlegények (őrök) ismerősök voltak,

és le is fizethették őket, hogy ne vegyék észre az akciót. Győrben Apor püspök rejtegette. 1945 tavaszán hazatért Csicsóra. A magyarüldözés miatt a pozsonyi ferenceseknél húzódott meg. A kolostor elhagyásakor letartóztatták, s a pozsonyszentgyörgyi internálótáborban 5-6 hétig raboskodott. 1948-ban Magyarországra toloncolták. Az 1950-es években Bp-Ferencvárosban kiségitő lelkész volt. Nagy szegénységben hunyt el, 1960. szeptember 5-én. Megérdemelné, hogy tiszteletének a falu, a katolikus hívek, emléktáblával adózzanak.

Addig is szolgálja ez a szerény írás az Ő emlékezetét.

Nagy Amália, forrás: Magyar Katolikus Lexikon és édesanyám visszaemlékezései.

Bíztatok mindenkit, akinek története, problémája van, hírt akar adni egy eseményről, hozzá akar szólni valamelyik íráshoz, kiegészíteni, vagy kijavítani akarja, és meg akarja másokkal is osztani – bátran tegye meg! Írhat a lap végén található e-mail címre. Vagy szóban, írásban, személyesen is elmondhatja bármelyikünknek, akik a lap készítésében részt veszünk.

Gondolatok

Mikor megszületett az első Csicsói Hírmondó, nagy izgalmal figyeltük, hogyan alakul a sorsa. Lesz-e második kiadás, esetleg harmadik. Négy hónapot kellett várni, míg egy újabb impulzus érkezett. Egy összefogás kerekedett, melynek köre egyre nő, lapról – lapra. Érdekes figyelni mind a mai napig azokat az érzéseket, melyeket ez a kis kiadvány gerjesztett. Leginkább azt, hogy mennyi örömet hozott a megkeseredett, szinte reményüket vesztett szívekbe. Elindult egy összefogás, egy változás, mely amennyire lehetséges politikamentes. Kis lépéseket közöl, melyek mögött nagy tettek vannak. Egyre többet tudhatunk meg történelmünkről, mely a jelenben és a majdani jövőben szilárd alapokat biztosít. Ezen biztos alapok nélkül szinte érthetetlen lenne a jelen, és bizonytalan a jövő.

Egy új világ születéséhez változásra van szükség. Ha változtatunk akár csak egyetlen gondolatunkon, az egész világunk megváltozik. Ez fontos és állandó folyamat. Ha van új impulzus, új élményünk, megújul, megváltozik minden körülöttünk. Ha mást szeretnénk, akkor választanunk kell a lehetőségek közül. Választani egy olyan dolgot, lehetőséget, ami jobbnak mutatkozik. Ha régi gondolatainknál maradunk és nem cselekszünk, minden ugyanolyannak tűnik majd továbbra is, de mégis hanyatlani kezd. Először megáll a fejlődésben, majd elporlad.

Kicsi falunk közösségét nézve, mikor megszűntek a faluban a munkahelyek, egyre többen döntöttek úgy, főképp a fiatalok közül, hogy elhagyják a falut. 2005-ben Orbán Viktor, ma Magyarország miniszterelnöke, A Csallóköz, Csilizköz és Csicsó Hagyományaiért és Kultúrájáért Kht. meghívásának eleget téve látogatást tett falunkban. Asszonykórus működött, még a focistáink is sokkal jobb formában voltak, mint ma. Szinte pezsgett a falu kulturális és társadalmi élete. Az iskola 2013 júliusáig romokban hevert. 2013 novemberéig, információink szerint falunk lakosai közül 21-en haltak meg, és csak 3 gyermek született. Az asszonykórus és a Porta színpad megszűnt. Falunk kulturális élete szinte kizárólag a faluvezetés politikai érdekeit támogatja. Kis falunk közéletében komoly hazugságok kezdtek megjelenni, melyek alaptalanok. Itt gondolok

azokra a hírekre, melyeket az iskola bezárásával kapcsolatosan egyes falu vezetését támogató körök terjesztenek. Tudni kell, hogy az iskolát megmentettük. Ezt közösen tettük önökkel. 2012-ben a falu vezetése komoly kritikát és bírálatot kapott azért, mert egyes falusi vezetők azt hangoztatták, hogy az iskola nagyon rossz állapotban van, és úgy néz ki, Nemesócsára kell majd a csicsói diákoknak járni. Ekkor többen közöltük a falunk vezetésével, hogy ezt nem teheti meg, mert ez ellen mindent meg fogunk tenni, mint ahogy azt tettük is. Ennek a komoly összefogásnak az eredménye az iskola felújítása. Ezen állítások mögött bizonyított tények vannak. Egyes falubeli politikusok ezt máshogy hangoztatják, mert különben az érdekeik sérülnének. Tény, hogy az iskolát részben felújították úgy, hogy a falu eladósodott. 2013. november 14-én polgármester úr a falu nyilvános testületi ülésén kijelentette, hogy a falunak 2016-ban kölcsönt kell felvenni kiadásai fedezésére. Tudni érdemes, hogy szinte egyetlen falubeli vállalkozó sem kapott megbízást sem az iskola felújításakor, sem a kultúrház felújításakor. Ezek a beruházások összesen valamivel több mint 700 000 EUR-ba (21 000 000 SK) kerültek a falunknak, vagyis mindannyiunknak.

Ez a jelenlegi állapot. Ezen kell változtatnunk tettekkel. A falumegújítási program keretében, összefogva önökkel, közösen indult el az „Ültess fát!” program, melynek keretében idén valamivel több mint 30 facsemete került kiültetésre Csicsó határában. Elindult a www.csicso.eu oldal, melyen információk találhatóak falunk múltjáról, és aktuális jelenéről is. Pályázatot hirdetett a Csicsói Alapiskola és Óvoda mellett működő Gáspár Sámuel Polgári Társulás. Ez a pályázati felhívás jelenleg megtalálható a www.csicso.eu oldalon. A program keretében került megrendezésre a „Falunk közös karácsonya” is. Mivel mindezek a programok hagyományteremtés céljából indulnak, szeretnénk, hogy folytatódjanak az elkövetkező években is. Reméljük, hogy mindez hozzásegíti falunkat azokhoz a változásokhoz, melyek a falu megújulási útján szükségesek.

Szerző: Bödök Károly

Rejtvény

Kedves gyerekek!

Keressétek ki az ábrák közül a betűket. Alkossatok belőle egy értelmes szót. Megtudjátok, hogy mi a legfontosabb az életben

Beiktatták a Selye János Egyetem új dékánját

Kis közösségünk nagy öröme a Selye János Egyetem Református Teológiai Kar új dékánja 2013. szeptember 20-tól községi református lelkésze, Mgr. Lévai Attila, PhD. lett. Kívánunk munkájához sok sikert. Szeretnénk ezúton is megköszönni Lévai Attila lelkész úr eddigi áldozatos, lelkiismeretes munkáját, melyet a falu közösségéért tett és tesz.

Sporthírek

2013. november 2-ára a Csicsói Kempo Klub meghívást kapott az Alcsútdobozói nyílt sport Jitsu gyermek, ifjúsági és felnőtt magyar bajnokságra. A klub néhány harcosa részvételével színesítette ezt a fajta kempo küzdelmet. Németh Krisztián narancsöves harcosunk földharcban 3. helyezést, Sport Jitsu „C” jellegű küzdelemben pedig 2. helyezést szerzett. Katona Barnabás sárga öves kempos szintén földharcban a dobogó harmadik fokára léphetett fel. Nagy Róbert kezdő harcos létere a Sport Jitsu küzdelemben ezüstérmet szerzett. Az elért sikerekhez mindnyájuknak gratulálunk és kívánunk a továbbiakban hasonlóan szép eredményeket.

A Csicsói Sportszervezet futballistái is befejezték az őszi idényt. Sajnos a nagycsapat 12 mérkőzésből csak egyet tu-

dott győzelemre vinni, 11 vesztes mérkőzéssel az utolsó helyet foglalták el a tabellán. Váradai Roland edző kérdéseimre válaszolva ígéretet adott, hogy a közeljövőben a sportszervezet megtartja évzáró tagsági gyűlését, melyen az őszi idényt is kiértékelik. A vezetőség szeretné, ha a nagy csapat összeszedné magát és jobb eredményeket érnének el a tavaszi futball szezonban. Abban az esetben, ha a felnőtt csapat kiesne, bizony a játékosoknak nagyon nehéz lenne újra visszajátszaniuk magukat a bajnokságba.

Az ifi csapat viszont ezzel ellentétben a 2. helyen szerepelt az utolsó őszi mérkőzésük után. Nagy Róbert edző elégedett a csapat munkájával, de ők sem szeretnék lazítani a jövőben. A sportszervezet decemberben brigádot is szervez a nagypályán, ahol főleg a téli karbantartási munkálatokat végzik el. Szilveszter napján pedig szeretettel várnak minden szórakozni vágyót a kultúrházban tartandó szilveszteri báljukba, melynek teljes bevételét a csapatok továbbfejlesztésére szánják.

2013. november 30.
Androvics Adrianna

